

LAZ JESENI

Pastirji so odšli čez rob.
Črede svojih glasov so gnali,
nagnetene glasove po soteski.
Vrata v goro so se zadrlesnila
s sneženim zapahom.

Pride Orion zjutraj.
Za ogradi se je skrival poleti.
Orion, velik in trdno pribit
z zvezdami med zvezde,
na mirno nebo pripet.

Ne zgane se bilka,
ne sproži se veja,
noben ptič ne odpre kljuna.

Pribiti žeblje, razžagati, razsekati,
pomesti, pospraviti stopinje
na meliščih, na vrhovih,
v varnosti, v nevarnosti.

Zapahniti vrata, ker bojo prišle miši.
Gledale bojo v dolgih nočeh na nebo,
odkoder bo v okroglih mišjih očeh
odseval Orion pozimi.

Glodale bojo tvoje delo.
Raznesle ga bojo po kotih,
po luknjah, kamor ne posije zvezda.

Odšli so pastirji po soteski.
Pojdi za njimi navzdol.
Ženi za njimi čredo svojih glasov,
ki nimaš enega samega glasu.